„Lasă darul tău acolo, înaintea altarului, și mergi întâi și împacă-te cu fratele tău și apoi, venind, adu darul tău” (*Matei 5, 24*)

Altarul Credinței

Apare cu binecuvântarea Înalt Prea Sfințitului VLADIMIR, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove
Publicație periodică de informație bisericească, teologie și spiritualitate a BISERICII ORTODOXE din MOLDOVA

„Postul acela este adevărat care este prezent în toate, pe toate le curățește și pe toate le vindecă.”

(Sfântul Grigorie Palama)

Anul XII, Nr. 4
28 februarie 2012

Începând călătoria - Postul cel Mare

Toate slujbele Marelui Post sunt reunite de gândul pregătirii pentru Sfintele Paști, ca să-L întâmpinăm cu inimă curată pe Hristos cel Înviat. De ce ne pregătim astfel? Ce înseamnă Paștile? Paștile înseamnă gustarea bucuriei raiului. În ce constă această bucurie? În a-L vedea pe Dumnezeu și slava Sa! Biserica iubește slava lui Dumnezeu. Când sărbătorește Biruința Ortodoxiei, Biserica săvârșește această prăznuire în ziua repunerii în drepturi a cinstirii icoanelor.

Icoana ne amintește de Hristos-Dumnezeul-Om pe pământ. Icoanele sfinților ne amintesc de toți cei care L-au urmat pe Hristos, care i-au fost credincioși și devotați, care au ars de iubire pentru El. Cinstirea sfintelor icoane este cinstirea slavei lui Dumnezeu: cine se bucură de slava lui Dumnezeu și de tot ce amintește de ea în viața aceasta, acela se va bucura și în veacul viitor. Cine în viața aceasta a năzuit spre Dumnezeu, acela va alerga cu bucurie la El, când, la Judecata de Apoi, va auzi: **„Veniți la Mine, binecuvântaților!”**.

Toți cei ce nu știu să se bucure de slava lui Dumnezeu, cei cărora lumea lui Dumnezeu și legile ei îi nemulțumesc, cei ce iubesc întunericul sau semiîntunericul, cei ce nu iubesc lumina, aceia nu vor veni la chemarea: „Veniți la Mine, binecuvântaților!”. Aceia se vor da la o parte indignați, nemulțumiți, invidioși și mânioși pe cei blânzi și smeriți, care vor merge spre lumină, mânioși pe Dumnezeu însuși, pe Care îl vor învinui pentru starea în care se află; mânioși pe ei înșiși, însă fără a voi să-și recunoască vinovăția. Această stare este tocmai chinul cel adevărat.

Începutul iadului este aici, pe pământ. De asemeni, și raiul începe în inima omului, încă din viața pământească. Încă de aici ni se întâmplă să ne atingem de cele dumnezeiești, în ziua Luminoasei Învieri și când ne împărtășim cu vrednicie. Trebuie să ne pregătim pentru spovedanie.

Trebuie să scoatem afară toată molima, căci de vom lăsa chiar o parte, va începe să facă puroi. Trebuie să ne rugăm pentru pocăință și pentru bucuria curățirii, pentru ca o rază de lumină să se atingă de sufletul nostru și el să îndrăgească lumina. Trebuie să ne rugăm ca să-L întâmpinăm cu inimă curată pe Hristos cel Înviat, ca să gustăm astfel cât de puțin din bucuria împărăției Cerești.

Sf. Ioan MAXIMOVICI

Îndrumar pentru prima săptămână a Postului Mare

“Dă-mi, fiule, mie inima ta...”
(Pilde 23, 26)

1. Mai presus de toate, gândește-te la Dumnezeu, căci și Dumnezeu se gândește la tine mai înainte de toate. Precum păstorul se gândește la oaia cea rătăcită mai mult decât la întreaga turmă, așa și Dumnezeul tău se gândește la tine, care te pierzi în păcat, mai mult decât la toți îngerii din ceruri.
2. A cugeta la Dumnezeu nu înseamnă a cerceta ființa Lui Dumnezeu, ci înseamnă a cerceta și a afla ce vrea Dumnezeu de la om.
3. Cel ce cumpără nu caută la coajă, ci la miez. La fel și cel ce cumpără ouă. Și așijderea cu nenumărate lucruri din lume, oamenii le caută pe cele nevăzute și nu pe cele văzute. Și Dumnezeul tău caută la tine după inimă. Prin coaja cea trupească, El privește în miezul tău, în inima ta, și caută la inima ta. Fiul meu, dă-i inima ta!
4. În inimă Ziditorul a pus temelia vieții. În temelie viața se zămislește, purcede, crește și se îndreaptă spre mormânt și dincolo de mormânt. Oare cât prețuiește omul despre care toți spun: e deștept, dar nu are inimă? Dumnezeu nu va cere de la el deșteptăciune, ci inima...
5. Sau cât prețuiește omul despre care se spune: e bogat, dar nu are inimă? Oare își va duce bogăția în cealaltă lume și o va dărui Celui a cărui vistierie sunt și pământul, și cerul, și soarele, și stelele, și toate împărățiile știute și neștiute?
6. Sau ce-i ajută omului puterea și frumusețea cea trupească? Oare nu întâlnim zilnic pe cei ce în tinerețe erau puternici și frumoși, iar acum, gârboviți și trași, se sprijină ori în baston, ori de mâna cuiva? Multora puterea și frumusețea trupească le-a slujit, din nefericire, la putrezirea inimii înainte de putrezirea pielii și oaselor.
7. Fericiți sunt cei ce din tinerețe nu s-au îndrăgostit de nicio frumusețe trecătoare și muritoare, ci de Ziditorul lor, a cărui putere nu slăbește și a cărui frumusețe nu piere! La Dragostea lor Dumnezeu va răspunde cu dragoste însutită și inima lor Dumnezeu o va rândui lângă Inima Sa.
8. Postul înseamnă slăbirea legăturii inimii cu lumea și întărirea legăturii inimii cu Dumnezeu. Amintește-ți și cugetă la aceasta în cea dintâi săptămână a Marelui Post.
9. Întărirea legăturii cu Dumnezeu aduce bucurie în inimă. De aceea se citește la începutul Postului din cărțile bisericești: „Iată, a venit veselitoarea vreme a postului!”
10. Amintește-ți numele acelor mărimi duhovnicești care, cu postul, au slăbit legăturile lor cu lumea și au întărit legăturile cu Dumnezeul cel Viu – Sfinții Antonie, Pavel, Eftimie, Axentie, Avramie, Visarion, Vitalie, Gherasim, Chiriac, Zosima, Hariton, Efrem, Arsenie, Carion, Zaharia, Sava cel Sfințit, Simeon și Alipie Stâlpnicii, Onufrie, Pahomie, Petru și Atanasie Athoniții și cei dimpreună cu dânșii.
11. Amintește-ți și de Dumnezeu purtătoarele fecioare și femei, a căror inimi au fost umplute de dragoste către Hristos – Sfintele Tecla, Xenia, Eupraxia, Anastasia, Matrona, Maria Egipteanca, Pelaghia, Taisia, Teodula, Vasilisa și cele dimpreună cu ele.
12. Dacă îți sunt departe după loc sau după vreme, atunci amintește-ți de acele slăvite nume din neamul tău... *(n. red. Cuv. Antipa de la Calapodești, Cuv. Daniil Sihastrul, Sf. Ierarh Dosoftei, Mitropolitul Moldovei, Sf. Mucenic Ioan cel Nou de la Suceava, Cuv. Paisie de la Neamț, Cuvioasa Parascheva, Sf. Ierarh Petru Movilă, Binecredinciosul Voievod Ștefan cel Mare și Sfânt, Cuvioasa Teodora de la Sihla ș.a.)* și mulți, mulți alții, care au sfințit cu postul trupurile lor și cu rugăciunea au sfințit țara în care viețuiești.
13. Ei toți au auzit același glas: „Fiule, dă-mi inima ta!” Acelui glas au răspuns și inima lor întru totul au dat-o Dumnezeului și Ziditorului lor.

Sf. Nicolae VELIMIROVICI

De la suflet la suflet

Sosit-a primăvara sufletului

Iată-ne ajunși din nou în Postul premergător celei mai mari sărbători creștine, care, de altfel celebrează și cel mai important eveniment istoric – Învierea Mântuitorului Hristos.

Astfel, se cuvine să dăm o atenție deosebită acestor zile de postire, pentru a întâmpina cu sufletul curat Sfintele Paști.

Toate posturile rânduite de Biserica Ortodoxă au o importanță deosebită pentru viața spirituală a credincioșilor, deoarece contribuie la purificarea sufletească a oamenilor și la detașarea lor de grijile și preocupările deșarte. Cu atât mai mult, trebuie să acordăm o atenție deosebită Postului Mare, deoarece astfel ne pregătim să ne facem părtași Învierii Domnului și arătăm că vrem să fim răscumpărați prin jertfa Fiului lui Dumnezeu.

Cu regret, însă, tot mai puțini sunt creștinii care înțeleg cu adevărat rostul postirii și tot mai mulți sunt cei care percep această stare ca pe o profilaxie fizică și nicidecum ca pe un exercițiu de înfrânare și întărire duhovnicească. Cauza unei asemenea devieri este ignoranța și tendința de a conforma practica bisericească cu slăbiciunile societății contemporane.

Sunt îngrijorător de mulți cei care, în perioada Postului, renunță cu hotărâre la consumarea alimentelor ce conțin carne și produse lactate, însă continuă să ducă un mod de viață incompatibil cu perioada rânduită pentru postire (iar de multe ori incompatibil și cu modul de viață pe care trebuie să-l ducă un creștin zi de zi).

Sfinții Părinți ne vorbesc despre faptul că postul adevărat este cel al sufletului, atunci când omul renunță la pornirile sale lumești pentru a se dedica în totalitate rugăciunii și comuniunii cu Dumnezeu. Este efortul prin care omul spulberă toate barierele dintre sine și Hristos, iar renunțarea la consumarea anumitor mâncăruri este unul dintre rezultatele acestei înfrânări, însă nicidecum scopul suprem al acesteia.

Postul este de natură personală și nicidecum nu trebuie să capete o tentă fariseică, pentru că adevărata postire este de taină, fiind un proces spiritual ce are loc numai între om și Dumnezeu.

De aceea vă îndemnăm să începeți această perioadă de asceză cu smerenie și cu dorința de a strânge adevăratele roade ale Postului, care pot fi dobândite numai prin rugăciune aprinsă și printr-un mod de viață pe măsură. Fie ca Bunul Dumnezeu să vă întărească și să vă binecuvânteze râvna, pentru ca toți împreună să ajungem cu bine la luminata sărbătoare a Învierii și într-un glas să spunem cu nemărginită bucurie: “Hristos a Înviat!”, “Adevărat a Înviat!”

Rubrică susținută de
Preotul Octavian MOȘIN

Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove *(19 - 26 februarie 2012)*

19 FEBRUARIE

În dimineața zilei, Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir, alături de un sobor preoțesc, a săvârșit Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie. Serviciul divin a fost oficiat în prezența numeroșilor creștini, care au pășit pragul Catedralei Mitropolitane spre a mulțumi lui Dumnezeu pentru binefacerile Sale, dar și pentru a-I cere liniște, pace pentru cei vii și odihnă pentru cei răposați.

În timpul serviciului divin, Ierodiaconul Ignatie (Calancea) a fost hirotonit în treapta de ieromonah pe seama mănăstirii „Sf. Cneaz Vladimir" din s. Horăști, r. Ialoveni, iar un alt nevoitor al acestei mănăstiri, monahul Ambrozie (Braga), a fost hirotonit în treapta de ierodiacon.

Cu acest prilej, Vlădica Vladimir a urat celor doi tineri slujitori să fie vrednici de ascultările ce le-au fost încredințate, să fie smeriți și întru totul dăruiți credinței, după cum și trebuie să fie adevărații monahi.

Nou-hirotoniții slujitori au mulțumit arhipăstorului pentru îndemnurile și urările adresate și au promis arhiereului supunere fiască și întru totul ascultare, pentru mântuirea credincioșilor și pentru binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

21 FEBRUARIE

Înalt Prea Sfințitul Mitropolit Vladimir a primit la reședința mitropolitană pe domnul Valentin Goga, director general al Organizației Concertistice și de Impresariat „Moldova-Concert".

În cadrul discuțiilor, Vlădica Vladimir a mulțumit domnului Goga pentru susținerea și contribuția aduse de-a lungul timpului pentru organizarea concertelor de muzică duhovnicească, a conferințelor și a altor evenimente cu caracter ortodox.

Cu acest prilej, domnul Valentin Goga a fost decorat de către mitropolit cu Ordinul „Cuviosul Paisie Velicikovski", gr. II, exprimându-și speranța că, și în continuare, Mitropolia Chișinăului și a Întregii Moldove și „Moldova-Concert" vor colabora fructuos.

Domnul V. Goga a mulțumit ierarhului pentru decorația acordată și l-a asigurat că și în continuare vor fi create toate condițiile pentru realizarea proiectelor comune.

***

La Palatul Mitropolitan s-au întrunit membrii Judecății Eparhiale. Ședința a fost prezidată de către ÎPS Vladimir.

Membrii Judecății au prezentat rapoarte privind plângerile parvenite la adresa Direcției Mitropolitane, venind cu propuneri întru rezolvarea lor.

În urma discuțiilor au fost soluționate probleme disciplinare din câteva parohii.

De asemenea, au fost abordate modalitățile de îmbunătățire a activității Judecății, precum și despre necesitatea colaborării mai eficiente a părinților protopopi cu instanța de judecată bisericească.

22 FEBRUARIE

ÎPS Mitropolit Vladimir a primit la Palatul Mitropolitan pe Antonie Coșa, episcopul Bisericii Romano-Catolice din Republica Moldova.

În cadrul dialogului, s-a vorbit despre rezultatele proiectelor caritabile comune care au fost implementate până în prezent și despre modalitățile de extindere a activităților în domeniul asistenței sociale. Episcopul catolic s-a arătat mulțumit de evoluția colaborării dintre Biserica Ortodoxă din Moldova și Episcopia Catolică, declarând că își dorește să continue conlucrarea în domeniul social.

Vlădica Vladimir a apreciat eforturile episcopului întru facilitarea deschiderii și menținerii parohiilor ortodoxe pentru comunitățile de moldoveni din Italia.

23 FEBRUARIE

Mitropolitul Vladimir a avut o întrevedere cu domnul Teodosie Sofianu, colonel de poliție, șef al Direcției Comunicații și Protecție Informațională a MAI. În cadrul discuțiilor, Vlădica Vladimir a dat o apreciere înaltă relațiilor dintre Ministerul Afacerilor Interne și Biserica Ortodoxă din Moldova.

În acest context, arhiereul a menționat că poliția națională demonstrează o atitudine civică bazată pe respectarea legii și, în primul rând, pe învățătura și tradiția creștină, calități tot mai rare în societatea contemporană.

Mulțumindu-i pentru aportul său întru binele și mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova, ierarhul l-a decorat pe domnul T. Sofianu cu Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski", gr. II.

La rândul său, domnul colonel și-a exprimat recunoștința pentru grija pe care o are Biserica pentru angajații instituțiilor de forță și, în special, pentru cei ai Ministerului Afacerilor Interne, precum și pentru îndrumarea spirituală pe care o oferă constant - de un sprijin indispensabil pentru buna îndeplinire a misiunilor de menținere a ordinii publice și respectare a legii.

Domnul Teodosie Sofianu a mai declarat că susține întru totul dorința Mitropolitului Vladimir de a continua colaborarea fructuoasă și va depune toate eforturile pentru realizarea scopurilor propuse.

***

Mitropolitul Vladimir a avut o întrevedere cu ambasadorul Italiei în Republica Moldova, Excelența Sa Stefano De Leo.

Cu acest prilej, Vlădica Vladimir a mulțumit înaltului oaspete pentru sprijinul pe care îl

Agenda de lucru a ÎPS Vladimir, Mitropolitul Chișinăului și al Întregii Moldove *(19 - 26 februarie 2012)*

oferă statul italian diasporei moldovenești din această țară. Mitropolitul a remarcat disponibilitatea autorităților statale și eclesiale italiene de a crea toate condițiile necesare pentru săvârșirea slujbelor religioase ortodoxe, inclusiv oferirea spațiilor corespunzătoare amenajării sfintelor lăcașe. S-a discutat și despre facilitarea regimului de vize pentru slujitorii moldoveni care pleacă în misiune pastorală în Italia.

Domnul ambasador l-a asigurat pe Întâistătătorul Bisericii Ortodoxe din Moldova că slujitorii și credincioșii moldoveni aflați pe teritoriul Italiei vor primi și în continuare sprijinul autorităților locale, deoarece, în mare parte, sunt evlavioși, harnici și cumpătați.

În semn de recunoștință, ierarhul a oferit domnului ambasador o înaltă distincție bisericească - Ordinul „Cuv. Paisie Velicikovski", gr. II.

Monsegnorului Cezare Lodeserto, director general al Fundației „Regina Pacis", i-a fost conferit Ordinul „Ștefan cel Mare și Sfânt", gr. II, pentru contribuția adusă la înființarea unor parohii ortodoxe în câteva orașe italiene.

Invitații au mulțumit mitropolitului pentru distincțiile acordate și l-au încredințat că implementarea proiectelor comune va continua și în viitor.

***

ÎPS Mitropolit Vladimir a emis un decret prin care Prot. Mitr. Veaceslav Șpac, conform cererii depuse, a fost eliberat din funcția de director al Seminarului Teologic Liceal de Fete „Regina Maria" din Suruceni. ÎPS Vladimir a mulțumit părintelui Veaceslav pentru munca depusă pe parcursul a 13 ani de activitate ai Seminarului, arătându-se mulțumit de rezultatele obținute de această instituție.

În același timp, ierarhul a desemnat noul director în persoana Egumenei Epistemia (Gonceareno), starița Mănăstirii Suruceni.

Mitropolitul Vladimir i-a dorit maicii starețe răbdare și înțelepciune în activitatea ce urmează să o desfășoare, exprimându-și speranța că amplasarea școlii în incinta mănăstirii și colaborarea între aceste două instituții va da roade bune întru formarea tinerelor seminariste.

24 FEBRUARIE

În sala de conferințe a Palatului Mitropolitan a avut loc o „masă rotundă". La manifestare au participat Mitropolitul Vladimir, Ministrul Apărării, domnul Vitalie Marinuța, și reprezentantul Ministerului Justiției, directorul general al Departamentului Instituții Penitenciare, domnul colonel Veaceslav Ceban.

Referindu-se la rezultatele conlucrării, mitropolitul a menționat următoarele: „Suntem recunoscători Ministerului Apărării pentru contribuția adusă la amenajarea paracliselor și a camerelor pentru rugăciuni, unde ostașii Armatei Naționale au posibilitatea să discute pe teme religioase și să primească binecuvântarea preoților militari. Este un început bun și, pe viitor, sperăm la o colaborare la fel de dinamică și fructuoasă."

Domnul ministru Vitalie Marinuța a adus deosebite mulțumiri preoților militari, care își îndeplinesc misiunea cu dăruire și responsabilitate.

În cadrul dialogului, s-a vorbit și despre asistența moral-spirituală acordată de preoții militari efectivului Armatei Naționale. Ulterior, au fost trecute în revistă mai multe obiective ce urmează a fi atinse, printre care editarea unei cărți de rugăciuni destinate militarilor și aprobarea proiectului de lege privind instituirea clerului militar.

Potrivit colonelului Eduard Ohladciuc, șeful Direcției personal a Marelui Stat Major al Armatei Naționale, pe parcursul anului 2011, preoții militari au organizat diverse ședințe cu militarii în termen, în special, cu cei din grupurile de risc, amenajând și locuri pentru rugăciuni. Totodată, aceștia au contribuit la vizitarea mănăstirilor și locurilor sfinte de către efectivele de militari.

Pentru aceste realizări, în jur de 40 de preoți militari au fost menționați cu insigna „Preot militar", instituită recent de către Mitropolia Moldovei.

26 FEBRUARIE

În duminica lăsatului sec de brânză (a izgonirii lui Adam din Rai), premergătoare Postului Mare, ÎPS Mitropolit Vladimir, înconjurat de mai mulți slujitori a oficiat Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie la Catedrala „Nașterea Domnului".

În cadrul serviciului divin la care a participat un număr impresionant de credincioși, diaconul Dimitrie Moraru a fost hirotonit în treapta de preot pe seama Bisericii „Înălțarea Domnului" din or. Orhei, iar absolventul Academiei de Teologie din Chișinău, Leonid Țugulea, a fost hirotonit în treapta de diacon pe seama Catedralei Mitropolitane.

Cu acest binepălăcut prilej, nou-hirotoniții slujitori au primit felicitările preoților prezenți la Liturghie și ale Vlădicăi Vladimir, care le-a urat să fie vrednici de slujirea la care au fost chemați, iar viața lor să fie pildă de curăție, smerenie și credință.

La finalul serviciului divin, Mitropolitul și-a cerut iertare de la slujitori și enoriași, îndemnând pe cei prezenți să petreacă acest Post în deplină împăcare unii cu alții, pentru a ajunge cu bine la luminata sărbătoare a Învierii Mântuitorului Hristos. Vlădica a mai îndemnat pe credincioși să țină adevăratul Post, cel al înfrânării și al rugăciunii fierbinți, pentru ca într-adevăr să se bucure de roadele acestei nevoințe.

***

Mitropolitul Vladimir a oficiat slujba Vecerniei cu Cinul iertării la Catedrala Mitropolitană.

Sute de slujitori și credincioși din cuprinsul Mitropoliei Moldovei au venit să-și ceară cuvenita iertare înainte de Postul cel Mare.

Astfel, ÎPS Vladimir a venit cu un cuvânt de învățătură, vorbind despre semnificația, atmosfera și roadele unui post, în special al celui mare, în care pășim și în acest an, cu Doamne ajută.

Ierarhul și-a cerut iertare de la cei prezenți, apoi fiecare slujitor și credincios a avut posibilitatea să-și ceară personal iertare de la arhiereu, primind în dar câte o iconiță cu chipul Maicii Domnului "Bucurie neașteptată".

Slujbă de pomenire a ostaşilor căzuţi pe câmpurile de luptă din Afganistan

La cea de-a 23-a aniversare de la retragerea trupelor sovietice din Afganistan, un sobor de preoţi, în frunte cu Prot. Mitr. Vadim Cheibaş, a săvârşit la Catedrala Mitropolitană un parastas întru pomenirea celor care au căzut pe câmpurile de luptă.

Alături de veterani, la serviciul divin a fost prezent şi Preşedintele interimar al Republcii Moldova, domnul Marian Lupu.

După oficierea slujbei de pomenire, părintele Vadim s-a adresat veteranilor:

„Ziua de 15 februarie, în calendarul Bisericii, este marcată de sărbătoarea împărătească a Întâmpinării Domnului. Pentru frăţiile voastre această zi a devenit una de comemorare a camarazilor căzuţi pe câmpul de luptă. Războiul din Afganistan a fost unul de tristă amintire pentru noi. La acest conflict ostaşii noştri au participat fără voinţa lor. Mulţi dintre ei nu s-au mai întors acasă, iar o parte din cei care s-au întors în Patrie au rămas invalizi pe toată viaţa. Chiar dacă au participat la un război străin, aceşti oameni merită sprijin din partea Bisericii şi a întregii societăţi. Avem cu toţii sfânta datorie să ne rugăm şi să-i pomenim pe toţi cei care au căzut la datorie".

De la Catedrală, veteranii războiului din Afganistan au pornit în marş spre memorialul „Fiul Patriei" din strada Miron Costin.

Revista "Atelier"- promotor al tezaurului duhovnicesc

Sala Senatului a Universităţii de Stat din Moldova a găzduit lansarea noului număr al revistei de informare şi atitudine civică „Atelier".

La eveniment au fost prezente mai multe personalităţi din mediul intelectual şi ştiinţific din Chişinău şi Brăila, România.

Festivitatea a început cu binecuvântarea Prot. Mitr. Octavian Moşin, paroh al Bisericii „Întâmpinarea Domnului" din incinta USM.

Sfinţia sa a dat o apreciere înaltă noului număr al revistei datorită articolelor cu tematică spirituală din această ediţie, menţionând că acesta este un exemplu elocvent de colaborare rodnică dintre jurnalişti şi Biserică. În context, părintele Octavian şi-a exprimat speranţa că conlucrarea va deveni firească, urându-le iniţiatorilor proiectului multă inspiraţie pentru crearea lucrurilor ziditoare, de înaltă ţinută morală.

Munca echipei de la revista „Atelier" a fost apreciată şi de rectoratul Universităţii de Stat, şi de oaspeţii din România, care au rămas impresionaţi de profesionalismul colegilor de la Chişinău.

Numărul curent al publicaţiei reflectă rezultatul muncii de cercetare depus de un grup de studenţi de la Facultatea de Jurnalism şi Ştiinţe ale Comunicării, USM, care, avându-i în frunte pe profesorii Andrei Dumbrăveanu şi Vasile Malaneţchi, au participat la lucrările unei tabere de jurnalism de patrimoniu cultural şi eclesial, desfăşurată în vara anului 2011 pe ambele maluri ale Prutului.

10 studenţi au fost găzduiţi la Mănăstirea Frumoasa, gustând din viaţa monahală şi exprimându-şi trăirile şi bucuriile lăuntrice. Astfel, al treilea an consecutiv, tinerii jurnalişti au posibilitatea să sorbească din tezaurul duhovnicesc păstrat în astfel de oaze ale Ortodoxiei, precum sunt aşezămintele monahale.

Lecţie practică misionară în cadrul Brigăzii de Infanterie Motorizată nr. 2

La 23 februarie, în cadrul Brigăzii de Infanterie Motorizată nr. 2 din Chişinău, a avut loc o lecţie practică misionară cu tema: „Postul în viaţa creştinului şi necesitatea Tainei Spovedaniei". A fost prezentat postul ca perioadă de aleasă bucurie duhovnicească, prin care creştem în virtute şi devenim mai vrednici de a întâmpina praznicul Învierii.

Ostaşilor li s-a vorbit despre sfinţii ocrotitori ai militarilor precum este Sf. Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruinţă, dar şi despre alţi vrednici ostaşi sfinţi ai Bisericii, care au slujit cu credinţă lui Dumnezeu şi Patriei.

În faţa ostaşilor a venit profesorul de misionarism de la Academia Teologică, dl Nicolae Zagnat, căruia i-au urmat studenţii teologi ai anului IV din cadrul aceleiaşi instituţii: Ieromonahul Hristofor, vieţuitor al Mănăstirii Hârbovăţ, şi Monahul Ioasaf de la Mănăstirea Nicoreni.

Această lecţie de suflet le-a oferit ostaşilor posibilitatea de a primi răspunsuri la întrebări privind viaţa creştină şi roadele postului, iar studenţii teologi au avut posibilitatea de a-şi îmbunătăţi aptitudinile misionare.

Organizatorii au conchis că astfel de întruniri sunt necesare şi creează o punte de colaborare între Biserică şi Armata Naţională.

Evenimentul a fost posibil graţie eforturilor comune depuse de către comandantul Brigăzii de Infanterie Motorizată nr. 2, colonelul Ion Doţenco, şi preoţii capelani Corneliu Dobrogeanu, Gheorghe Gavriliţă, precum şi profesorul de misionarism Nicolae Zagnat.

Adunarea Protopopiatului Floreşti

În data de 20 februarie a avut loc adunarea lunară a Protopopiatului Floreşti.

Slujitorii au oficiat un Te Deum, după care a urmat şedinţa protopopiatului.

Întrunirea a fost prezidată de către părintele protopop Prot. Mitr. Ilie Munteanu şi de către membrii comisiei disciplinare.

La propunerea părintelui protopop au fost abordate următoarele subiecte:

- activitatea desfăşurată de către parohii în timpul sărbătorilor de iarnă, în colaborare cu instituţiile preşcolare;
- activitatea organizatorică şi gospodărească în parohii;
- activitatea culturală a protopopiatului şi a parohiilor;
- colectarea datelor istorice a bisericilor din protopopiat (istoricul bisericii, ctitori-întemeietori, preoţi slujitori, documente, fotografii etc.);

La fel s-a discutat despre organizarea de către secţia raională de învăţământ a cursurilor de psihopedagogie pentru calificarea profesorilor de religie, care se vor desfăşura în luna martie a.c.

La finalul întrunirii a fost reiterată poziţia fermă şi unanimă a slujitorilor împotriva adoptării Legii antidiscriminare. Slujitorii protopopiatului s-au arătat îngrijoraţi de tendinţa de a fi adoptată această lege, precum şi de campania de denigrare a Bisericii prin intermediul unor mijloace mass-media.

Pagină realizată de Natalia MOŞIN

Mitropolitul Visarion Puiu - șef al Misiunii Ortodoxe din Transnistria

La 27 februarie s-au împlinit 133 de ani de la naşterea mitropolitului Visarion Puiu. Ierarh de seamă, care, prin credinţa şi patriotismul său, precum şi prin realizările sale deosebite şi-a închinat întreaga viaţă slujirii Bisericii.
A desfăşurat o fructuoasă activitate plină de realizări în funcţiile de director al Seminarului din Galaţi (1909 – 1918), director al Seminarului Teologic din Chişinău şi Exarh al mănăstirilor din Basarabia (1918 – 1921), Episcop al Argeşului (1921 – 1923) şi al Hotinului cu reşedinţa la Bălţi (1923 – 1935), Mitropolit al Bucovinei (1935 – 1940) şi Şef al Misiunii Ortodoxe din Transnistria (1942 – 1943).

După eliberarea Basarabiei, a nordului Bucovinei şi a ţinutului Herţa, în posesiunea administraţiei româneşti intră şi teritoriul dintre Nistru şi Bug, numit Transnistria.

În august 1941, în teritoriile eliberate de sub stăpânirea sovietică au fost restabilite organele administraţiei publice româneşti.

Administraţia Transnistriei era pusă sub conducerea şi supravegherea directă a Comandantului de Căpetenie al Armatei, care exercita măsurile şi dispoziţiile sale prin guvernatorul civil. Guvernator al Transnistriei a fost numit profesorul de drept Gheorghe Alexianu, în timp ce Basarabia şi Bucovina de Nord erau guvernate de generalii C. Voiculescu şi C. Colotescu.

Dacă în Basarabia, sub regimul sovietic, într-o perioadă de un an, 1940 – 1941, au fost distruse 13 biserici, 27 - transformate în cluburi, 48 de preoţi - omorâţi sau deportaţi, în Transnistria situaţia religioasă era şi mai gravă. După un sfert de veac de prigoană şi propagandă ateistă, era numai un singur preot şi acela la Odesa.

Aici Regimul comunist a păstrat o singură biserică, ce funcţiona la Odesa, pentru a le arăta străinilor o dovadă de libertate religioasă în Uniunea Sovietică. Celelalte biserici din teritoriul dintre Nistru şi Bug fuseseră dărâmate sau transformate în cluburi şi magazine. Preoţii localnici au fost ucişi sau deportaţi.

La 15 august 1941, pentru a reface viaţa creştină din Transnistria, se înfiinţează o Misiune Ortodoxă. Conducător al acestei Misiuni a fost numit arhimandritul Iuliu Scriban, profesor la Facultatea de Teologie din Bucureşti, iar vicar, arhimandritul Antim Nica.

Primii preoţi misionari veneau din eparhiile vecine ale Basarabiei şi Bucovinei. Lor li s-au alăturat şi cei veniţi din alte eparhii, precum şi preoţii militari conduşi de episcopul armatei Partenie Ciopron.

După împărţirea administrativ-teritorială a Transnistriei în cele 13 judeţe înfiinţate, Misiunea Ortodoxă a numit câte un protopop spre a conduce organizarea bisericească.

Pentru bisericile reparate şi casele de rugăciuni construite erau aduse din ţară obiectele necesare de cult. La tipografia Mitropoliei Basarabiei au fost tipărite, în 1941, 5000 de exemplare de cărţi de rugăciune cu text paralel românesc şi rusesc.

La începutul anului 1942, Misiunea Ortodoxă dispunea de 285 de clerici. Se cereau preoţi adecvaţi acestei misiuni, cu spirit de sacrificiu şi zel apostolic, iar, pe de altă parte, se simţea lipsă de preoţi cunoscători ai limbii ruse.

Se desfăşura o muncă de cahetizare din partea preoţilor, se organizau lecţii de catehezа şi conferinţe religioase.

Munca misionară se desfăşura în biserici, şcoli şi în căminele culturale. Până la sfârşitul anului 1942, din îndemnul conducerii Misiunii, se înfiinţaseră 84 de cămine culturale, care dispuneau de biblioteci.

Se înfiinţează pentru localnici un Seminar Teologic la Dubăsari. Începe a se dezvolta monahismul transnistrean, apare primul număr al revistei „Transnistria creştină". După plecarea arhimandritului Iuliu Scriban de la Misiune, era nevoie de un conducător care să ridice şi mai mult prestigiul Misiunii şi să contribuie la îmbunătăţirea unor lucrări.

Prin decizia ministrului Cultelor de la 23 noiembrie 1942, mitropolitul Visarion Puiu a fost ataşat pe lângă Comandamentul de căpetenie al Armatei cu misiunea organizării bisericilor şi a îndemnării spirituale a populaţiei de peste Nistru.

După numirea mitropolitului Visarion în funcţia de conducător al Misiunii s-au întreprins mai multe măsuri de reorganizare. S-au ales Consiliul eparhial şi conducătorii secţiilor administrative, culturale şi economice. Întreaga provincie alcătuită din 13 judeţe a fost împărţită în trei eparhii: Odesa, Poltava şi Tulcin. A fost adusă în stare de locuinţă, aflată în ruină, vechea reşedinţă mitropolitană din Odesa.

Cu ajutorul personalului selectat în conducerea Misiunii, au fost organizate serviciile cancelariei, s-a creat un buget pentru funcţionari şi s-au luat la evidenţă cheltuielile.

A fost înfiinţat un cămin cu cantină pentru funcţionari şi pentru găzduirea clerului venit în deplasare. S-au întocmit un plan de activitate misionară a clerului şi lista de cărţi necesare pentru a fi editate. La 10 ianuarie 1943, a fost reînfiinţat Seminarul Teologic de la Odesa şi Şcoala de cântăreţi. Iar pentru a se dobândi cât mai curând un număr de preoţi necesari, pentru diaconii şi cântăreţii localnici a fost înfiinţat un curs seminarial redus. „După cursurile de 7 luni au fost hirotoniţi 28 de preoţi localnici, cu participarea a doi episcopi de la Nicolaev.

Pentru a aduce la îndeplinire obiectivele înaintate de Misiune privind organizarea bisericească a provinciei şi îndrumarea spirituală a populaţiei, mitropolitul Visarion avea să menţioneze, într-un raport adresat Conducătorului Statului, că are nevoie de executori destoinici şi mijloace materiale: „deocamdată sunt în neplăcuta situaţie de a arăta că amândouă ne lipsesc astăzi, în mare măsură, elementele actuale din cler fiind slabe, iar pentru tipărirea cărţilor ce ar suplini mult asemenea lipsă nu avem hârtia necesară".

După câteva luni de aflare la Odesa, mitropolitul Visarion avea să scrie despre locuitorii acestui oraş: „Populaţia din Odesa, foarte sărăcită şi tristă, abătută sufleteşte şi cu înfăţişarea îngrozită, s-ar putea împărţi în trei straturi: bătrânii rămaşi dinaintea revoluţiei din 1917, asistă la Sf. Slujbe cu lacrimi şi suspine; copiii cu o sete explicabilă de a învăţa în şcoală româneşte..., al treilea strat e al figurilor „de apaşi" şi, precum îmi spun preoţii, – de părinţi cuceriţi de ideile propagandei bolşevice, care stau retraşi şi nelăsând copiii a merge la biserică ... Din punctul de vedere al ordinii publice, până în prezent populaţia trăind în toată libertatea pe care Guvernământul civil şi cel militar le-o sprijină prin binefaceri şi înlesniri de lucru de toată lauda".

Pentru combaterea ideilor ateist-comuniste, Misiunea desfăşura activitatea sa în două direcţii: „stăvilirea bolşevismului şi reînvierea creştinismului". Se editau broşuri de învăţătură creştină şi de propagandă antibolşevică. Se organizau conferinţe religioase pentru tineretul universitar, pentru muncitorii din fabrici şi pentru ceilalţi localnici explicându-li-se cuvântul Evangheliei şi al Puterii Divine. Unul dintre cele mai importante momente a fost „blestemarea publică a bolşevismului". La 14 martie 1943, în Duminica Ortodoxiei, după Sf. Liturghie săvârşită în catedrala mitropolitană din Odesa, mitropolitul Visarion, împreună cu episcopii Efrem al Chişinăului şi Policarp al Izmailului, însoţiţi de un impresionant număr de credincioşi, au pornit în procesiune religioasă până în „Piaţa 16 octombrie de lângă gară" pentru a săvârşi slujba Duminicii Ortodoxiei. La această manifestare religioasă au participat autorităţile locale, consilierii diplomatici străini şi o mulţime de popor.

Începe slujba. Departe se aude ecoul megafoanelor: „Celor ce tăgăduiesc existenţa lui Dumnezeu şi susţin că lumea aceasta a luat fiinţă singură de la sine şi toate în ea se fac fără pronia lui Dumnezeu, după întâmplare – Anatema ... Tuturor celor ce au persecutat şi vor persecuta credinţa creştină, clerul şi pe credincioşii săi prin porunci, schingiuiri şi moarte de martiri – Anatema ...".

Aceste anateme rostite de mitropolitul Visarion şi cântate de cor îi infiora pe ascultători. S-au rostit cereri pentru cei „care pentru credinţă ortodoxă şi pentru patrie şi neam au suferit şi au fost ucişi în războaie", pentru cei „care s-au săvârşit în adevărată credinţă şi cu blagocestie şi cu nădejdea Învierii, veşnică pomenire!"

Se simţea o lipsă acută de preoţi. De aceea, şeful Misiunii nu înceta a face demersuri către Sf. Sinod, către Ministerul Cultelor, către Guvernatorul Civil şi către Conducătorul Statului pentru completarea localităţilor cu preoţi.

În ele se menţiona că, sub conducerea Misiunii, sunt 461 de preoţi, iar „în întreaga provincie sunt 1292 de comune cu 2468 de sate, ceea ce înseamnă că avem numai un sfert din numărul preoţilor pe care populaţia îi cere atât de stăruitor şi care ar alcătui cele mai bune elemente de învăţătură sufletească a populaţiei locale".

În scrisorile adresate Mareşalului Ion Antonescu, în iunie 1943, mitropolitul Visarion scria: „Rugându-vă din nou să binevoiţi a decreta mobilizarea preoţilor din Moldova şi Basarabia dintre care să se aleagă apoi elementele destoinice a veni şi a lucra misionarism în Transnistria".

Într-un alt demers se menţiona: „Vă spunem propunerea să aprobaţi mobilizarea, pe vreme de un an, a 330 de preoţi, 165 pot fi din eparhiile Moldovei, deci cunoscători numai ai limbii române, iar restul 165 de preoţi numai din eparhiile Basarabiei, care să cunoască şi limba slavonă".

Sub conducerea mitropolitului Visarion, Misiunea Bisericească din Transnistria şi-a extins activitatea şi asupra operelor de binefacere, contribuind la ajutorarea azilelor de copii, de bătrâni şi de orbi, a cantinelor pentru săraci. Se acorda sprijin consolidării ajutorului pe care parohiile îl acordau gratuit mulţimii de săraci. Cu prilejul Sf. Sărbători a Naşterii Domnului şi a Învierii, mitropolitul Visarion îl ruga pe Mareşalul Ion Antonescu ca, din partea autorităţilor, să se acorde amnistieri pentru unii deţinuţi. A mijlocit cu un ajutor material în bani şi alimente pentru cele „51 de familii cu 108 suflete, îngrămădite de bolşevici în 3 blocuri lângă mitropolie, aflate în cea mai cumplită sărăcie".

Pentru bunul mers al dezvoltării Bisericii din Transnistria, din iniţiativa şefului Misiunii, s-au înfiinţat câteva ateliere în care se lucrau obiecte necesare cultului religios: iconiţe, cruciuliţe ş.a. În tipografia Misiunii s-au tipărit numeroase cărţi cu caracter religios, cărţi de rugăciune, calendare, care au fost împărţite gratuit populaţiei din Transnistria.

În spaţiul dintre Nistru şi Bug situaţia monahismului era următoarea: mănăstirea Sf. Pantelimon de lângă Odesa; mănăstirea Sf. Adormiri de la Bolşoi Fontan; mănăstirea Sf. Treimi din Balta. În judeţul Râbniţa existau: schitul Lipeţkoe, al cărui slujitori duceau o luptă împotriva inochentismului; mănăstirea Berşad, din iniţiativa stareţului acestei mănăstiri, ieromonahul Varlaam Chiriţă, se edita foaia religioasă „Duminica" şi schitul „Păsăţele". În judeţul Dubăsari se înfiinţase mănăstirea „Sf. Antonie"; existau încă două mănăstiri de maici la Odesa: „Sf. Arhanghel Mihail" şi „Sf. Maria Magdalena".

În ultimele luni ale anului 1943, în oraşul Odesa activau 28 de biserici; Misiunea avea sub îndrumarea sa „617 preoţi din cei 2000 necesari pentru Transnistria".

Într-o cuvântare rostită la Odesa, în octombrie 1943, în faţa unor refugiaţi de pe Don şi din Kuban, mitropolitul Visarion arăta scopul urmărit de Misiunea pe care o conducea: „Nu ştiu cum vor fi împrejurările următoare, adică vom rămâne noi, românii, pe aici sau va reveni stăpânirea rusească şi nici nu ne-am călăuzit de această idee. Gândul nostru a fost purtat spre ţelul urmărit de Misiune: să restabilim stările bisericeşti şi să redeschidem un drum mai bun pentru viitor credinţei şi Bisericii Ortodoxe de aici".

În raportul adresat Mareşalului Ion Antonescu, la 7 decembrie 1943, mitropolitul Visarion ruga ca mandatul său în Transnistria să fie socotit împlinit şi să-i aprobe întoarcerea în ţară, urmând să plece în străinătate pentru a-şi căuta de sănătate, iar conducerea Misiunii să fie încredinţată unui alt ierarh. Arătând neajunsurile cu care s-a confruntat conducerea Misiunii în activitatea sa, menţiona că este departe cu gândul unei părăsiri voite a postului ce i s-a încredinţat, dar este nevoit s-o facă. Răspunsul l-a primit la 15 decembrie 1943, de la Secretarul general al preşedinţiei Consiliului de Miniştri, în care se scria: „D. Mareşal a aprobat întoarcerea Dvs. în ţară ... De la 14 decembrie a. c. preacuviosul Arhimandrit dr. Antim Nica se ataşează pe lângă Comandamentul de căpetenie al armatei în calitate de şef al Misiunii Ortodoxe Române din Transnistria în locul Prea Sf. Voastre, demisionat".

Respectul deosebit pe care îl câştigase în scurt timp de la credincioşii din Odesa l-a făcut pe monahul Filaret Buliga, membru al Misiunii, să-i scrie mitropolitului ce se afla la Bucureşti, la 15 februarie 1944: „Poate dă bunul Dumnezeu să veniţi iarăşi, Î.P.S. Voastră, la Odesa, aţi fi binevenit. Poporul rus cel blând, credincios, vă doreşte, vă aşteaptă, regretă cu lacrimi plecarea Î.P.S. Voastre de la Odesa".

Datorită ultimei sale misiuni din timpul războiului şi din cauza evenimentelor ce au urmat a fost nevoit să se retragă în Europa Occidentală. Iar aşa-zisele tribunale ale poporului, instituite în România de către comunişti, îl condamnă, în 1946, la moarte. Sub presiunea autorităţilor comuniste a fost caterisit de către Sinodul Bisericii în 1950 şi reabilitat de acelaşi Sinod după patru decenii.

Aflându-se în exil, din iniţiativa mitropolitului Visarion Puiu, în 1949, se înfiinţează, pentru românii din diaspora, Episcopia Ortodoxă Română din Europa Occidentală pe care o conduce până în 1958. Şi-a petrecut restul vieţii, până la 10 august 1964, în localitatea Viels Maison-Aisne, la 96 km de Paris.

Prot. Dr. Ioan LISNIC

Promovarea valorilor moral-spirituale la orele de diriginţie

Pentru a determina valorile moral-spirituale, însușite de elevii clasei a VI-a, le-am propus un chestionar. Criterii de analiză a răspunsurilor primite în urma chestionarului sunt:

Aprecierea nivelului de cunoștințe a elevilor ce țin de valorile creștine;

Determinarea acțiunilor și a faptelor de manifestare a valorilor moral-spirituale.

- Prima întrebare adresată elevilor: Ce valori creștine cunoașteți?

În baza chestionarului efectuat am delimitat următorele aspecte:

a) Cele mai apreciate valori creștine au fost: Binele, Dreptatea și Cinstea;
b) Valorile ce au fost menționate la un nivel mediu sunt: Bunătatea, Conștiința, Învățătura, Responsabilitatea, Iertarea și Adevărul;
c) Valorile mai puțin operante, care s-au plasat pe nivelul inferior, sunt: Respectul, Răbdarea, Frumusețea, Sinceritatea, Învățătura, Prietenia, Milostenia, Faptele, Înțelepciunea, Înțelegerea, Ascultarea și Dragostea.
d) Din numărul total de elevi, opt dintre ei nu au răspuns la această întrebare.

Sorin Cristea menționa că valorile superioare ale educației – Binele, Adevărul, Frumosul – vor fi completate de cele care vizează utilitatea adevărului și sănătatea psihică și fizică a omului.

Pentru a concluziona cele constatate la prima întrebare a chestionarului, unde elevii și-au expus în scris tainele sufletului, aș putea menționa că răspunsurile obținute nu au fost satisfăcătoare; mulți dintre elevi nu au constatat măreția și importanța valorilor creștine, pe care ar trebui să le îmbrățișeze cu siguranță fiecare făptură a lui Dumnezeu.

- La a doua întrebare: Scrieți următoarele valori în ordinea importanței lor: Adevărul, Binele, Frumosul, Dreptatea, Libertatea, se observă faptul că nu e o clasificare ideală, dar putem depista că pe primele locuri sunt situate: Adevărul și Dreptatea.

Din treizeci de elevi nici unul nu a structurat valorile fundamentale după criteriul global: Adevărul, Binele, Frumosul – care sunt numite și valori etern-umane. Valorile sociale sunt definite mai târziu: Dreptatea și Libertatea.

Am constatat că elevii, în general, au clasificat valorile fundamentale și cele sociale după felul în care au gândit ei că este bine/convenabil. Orice valoare este importantă, dar și mai de preț este faptul cum le înțelegem noi, cum le folosim în diferite situații de zi cu zi. Este regretabil că 6 (20%) elevi nu și-au expus părerea.

- Întrebarea "Subliniați ce vi se pare corect: "Faci bine, pentru a fi recompensat" sau "Faci bine, pentru că numai așa ești mulțumit de tine".

Este plăcut să constat un rezultat pozitiv, pe care l-am remarcat la acest item. Din 30 de elevi numai 10% au răspuns: "Faci bine pentru a fi recompensat" motivând, astfel, că orice lucru realizat trebuie mulțumit, recompensat, deoarece numai așa vom putea supraviețui. Ceilalți, 17 (56,67%) elevi, au explicat în felul următor: "Fac bine, căci numai așa mă simt bucuros, liniștit și erou", "Când fac bine, inima-mi este plină de bucurii".

Cu referire la aceasta Sfântul Apostol Iacov ne îndeamnă la facerea de bine fără a fi răscumpărați cu ceva prin următoarele cugetări: „Căci precum trupul fără suflet mort este, astfel şi credinţa fără de fapte, moartă este. " (Iacov II, 26). Plata la care nădăjduim se cântă prin versetul: „Bucurați-vă și vă veseliți, că plata voastră multă este în ceruri." (Matei V, 12), rostit de către Mântuitorul lumii în predica de pe munte. Tot aici El parcă ne liniștește prin faptul că orice lucru este știut și văzut de către Tatăl ceresc prin versetul "Nici un fir de păr nu cade fără știrea lui Dumnezeu".

- Răspunsul la întrebarea: "Ai cunoscut oameni buni? Ce fapte de-ale lor te determină să-i numești așa?", elevii s-au bazat pe situațiile concrete din viața lor. Iată ce ne-au comunicat ei:

Oameni buni sunt acei care:

- Ajută pe vârstnici să traverseze strada (P. Radu, G. Cătălin, Ș. Mariela);
- Săritori la nevoie (M. Olivia);
- Sunt înzestrați cu multe valori creștine (B. Dima);
- Cred în Dumnezeu, săvârșesc fapte bune, spun adevărul (G. Mihaela);
- Sunt cuminți, frumoși la chip și suflet, au credință în Dumnezeu (G. Vlada);
- Au o inimă mare (L. Gabriela);
- Salută drumeții (G. Cătălin).

Elevii clasei a V-a au răspuns mai compact la acest item:

- Sunt prieteni adevărați, scapă din multe necazuri (S. Ecaterina);
- Ajută pe bătrâni, aduc apă, fără a cere bani pentru aceasta (B. Oxana);
- Reîntorc banii pierduți (M. Cristian);
- Ajută pe cei ce nu-și pot face temele pentru acasă (R. Diana);
- Ajută la dus bagajele grele, la temele pentru acasă (L.Vlad).

Cu toate că unele idei sunt formulate stângaci, toate împreună formează un câmp vast de definiții ale "omului bun", deduse din propriile experimente ale vieții, fiecare idee incluzând o valoare în sine, prețuită cu adevărat dacă este conștientizată.

La elaborarea acestui item am urmărit a-i face pe elevi să cugete cum să se comporte ei în relație cu aproapele, cu sinele, să mediteze câte puțin asupra faptelor bune, asupra faptelor mai puțin bune sau chiar rele, săvârșite de ei, poate, inconștient sau conștient, să mediteze asupra faptului că este nevoie de o îmbunătățire a situației, de o perfecționare, de o tendință spre o viață mai destoinică, mai liniștită. Referitor la aceasta, Evanghelistul Matei ne spune: „Fiți, dar, voi desăvârșiți, precum Tatăl vostru Cel ceresc desăvârșit este." (Matei 5, 48);

- La itemul "Cine te învață să dobândești valori creștine: Părinții, Strada, Școala, Biserica, Televizorul sau Cărțile", am obținut următoarea diagramă.

Lăudabil este faptul că înaltele piscuri au fost atinse de către trei lucruri principale: Părinți, Biserică și Cărți. Într-adevăr, au fost culese cele mai valoroase perle ale educației, deoarece numai parteneriatul realizat între Biserică și Familie va contribui la formarea și devenirea copilului într-o adevărată ființă duhovnicească, cu chip smerit și suflet blând, o personalitate integră și armonioasă cu o viață înfloritoare. Școala, la fel, a obținut punctajul așteptat, căci munca asiduă a pedagogului nicicând nu va fi omisă din memoria firavă a elevului, după cum afirma și Platon, că educația este cel mai frumos dar pe care îl poate dobândi omul.

- La întrebarea "Ce texte studiate te-au ajutat să cunoști cât mai multe valori?", elevii s-au confruntat cu anumite greutăți. Ei au recunoscut că tinerii de astăzi nu au interes față de lectură, care formează temelia cunoștințelor, izvorul nesecat al înțelepciunii.
- Itemul "Enumerați datinile, obiceiurile poporului nostru" elevii le-au descris pe cele mai importante, cum ar fi: Anul Nou, Naașterea Domnului și Sfintele Paști. Au fost expuse și alte variante ca: Prohodul Domnului, Ziua Femeilor, Sfântul Vasile, Sfântul Nicolae, Sfântul Andrei, Hramul caselor etc., adică acele praznice care trezesc sentimente de bucurie, de trăiri duhovnicești, de sfințenie, putere, pace sufletească, stare de cugetare asupra trecutului și a viitorului, de așteptare, de mângâiere, de milostivire, de regretare a faptelor deja înfăptuite, de cerere, de curățare a păcatelor.

Sărbătorile sunt date creștinilor pentru a slăvi ziua pomenirii unui Sfânt care a dus o viață curată și vrednică întru Hristos. Aceste slăviri se cântă la Pavecernița Mare: „Doamne, de n-am avea pe Sfinții Tăi rugători, în zadar ne-am strădui. Sfinții sunt mijlocitorii noștri, căci pentru Sfinți ține Dumnezeu lumea și Dumnezeu întru sfinți se odihnește." (Psalmi 89, 5).

Odată cu întreaga experiență socială, pe care o preia de la înaintași, elevul preia și limba, obiceiurile, tradițiile, precum și modelele de comportare. Pregătirea lui pentru integrare socială se face prin pregătirea pentru a deveni om al societății. El învață să aprecieze, să promoveze și să transpună în comportamente valorile creștine, morale, juridice, estetice etc.

- Ultima întrebare: "Scrie un mesaj pentru colegul tău, îndemnându-l să promoveze virtuți umane și valori creștine", a avut drept scop a-i pune pe elevi în rol de învățător, profesor sau părinte, care trebuie să-i sfătuiască, povățuiască la fapte bune pe colegii săi, să observe neajunsurile lor, corectându-i.

Voi trebuie să fiți buni, întotdeauna, să nu vorbiți cuvinte rele, fiindcă părinții voștri, când vă creșteau, au dorit să aveți o viață fericită întru Hristos. Întotdeauna să-L ascultați pe Dumnezeu și El vă va binecuvânta (Ș. Mariela);

Să înmulțiți virtuțile umane și valorile creștine, pentru că în viața omului aceste lucruri sunt importante (C. Carmelina);

Vei ajunge și tu la un moment când te vei afla într-o situație tristă și vei înțelege cât de importante sunt valorile creștine și virtuțile umane. Așa că nu e târziu să le înveți (G. Mihaela);

Cu părere de rău, 43,3% nu au scris nici un răvaș pentru colegul lor, din motiv că nu simt nevoie sau nu au știut ce să le spună. Dacă îți face observație cineva, aceasta nu înseamnă că-ți dorește răul, ci, dimpotrivă, vrea să-ți schimbe lumea lăuntrică, în care se ascund multe taine. Trebuie să acceptăm tot ce ne oferă mediul înconjurător în măsura posibilităților.

Rezultatele chestionarelor propuse pentru determinarea valorilor moral-spirituale, realizate de elevii clasei a VI-a, nu au fost satisfăcătoare. Puțini elevi au pătruns în esența valorilor moral-spirituale și le-au putut enumera (30%). Clasificarea valorilor fundamentale și a celor sociale nu au căpătat o structură amplă și concretă pentru mai mulți elevi.

După cum menționa și Bernard Shaw, nu putem educa un copil cu desăvârșire, căci educația se poate termina numai odată cu viața și nici atunci nu va fi desăvârșită. Totuși, să punem toate forțele în creșterea și desăvârșirea lor.

Daniela SAJIN,

Liceul Teoretic „Liviu Damian", or. Rîșcani

Când e bună şi când e rea plăcerea

„Plăcerea e bună când ne împărtăşim de ea la vreme potrivită, dintr-o trebuinţă naturală şi necesară. Căci nu s-a sădit în noi simţirea în chip rău, nici nu ne-a zis Dumnezeu din pizmă: «Din tot pomul din rai să mănânci, dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului nu mâncaţi». Ci simţirea e un pom bun şi dumneziesc când ne împărtăşim de ea, cum s-a spus la vremea cuvenită, pentru o trebuinţă naturală şi necesară. Căci produce în noi şi cunoştinţa binelui. Pentru că s-a sădit în noi pentru o cunoaştere, o cercare şi o deprindere a putinţei omului de a asculta şi de a nu asculta. De aceea s-a şi numit pomul cunoştinţei binelui şi răului. Căci dă prilej de cunoaştere celor ce se împărtăşesc de firea proprie, care e bună pentru cei desăvârşiţi şi rea celor încă nedesăvârşiţi şi lacomi lasimţire, precum e rea hrana tare celor ce încă au nevoie de lapte.

Fiindcă, în acest caz, împărtăşirea de ea le e prilej de voluptate şi de trecerea măsurii şi printr-o astfel de împărtăşire se naşte în ei conştiinţa răului. Iar aceasta este durerea care pricinuieşte sufletului frică şi întristare. De fapt, plăcerea produce în suflet cunoştinţa binelui, când ne împărtăşim de ea dintr-o trebuinţă naturală şi necesară; iar durerea, dimpotrivă, cunoştinţa răului, când împărtăşirea de plăcere nu are loc dintr-o trebuinţă naturală. Căci oricărei plăceri îi urmează durerea."

Cuviosul Nichita STITHATUL

Sfântul Apostol Iacov despre Taina vindecării: „Rugăciunea credinţei va mântui pe cel bolnav...“

Pasajul din Epistola Sfântului Apostol Iacov (5:14-16) este cel mai cuprinzător din întreg Noul Testament cu privire la Taina Sfântului Maslu. Practic toate referirile ulterioare, efectuate de Sfinţii Părinţi cu privire la Taina Maslului, încep cu acest pasaj din Epistola Sfântului Iacov.

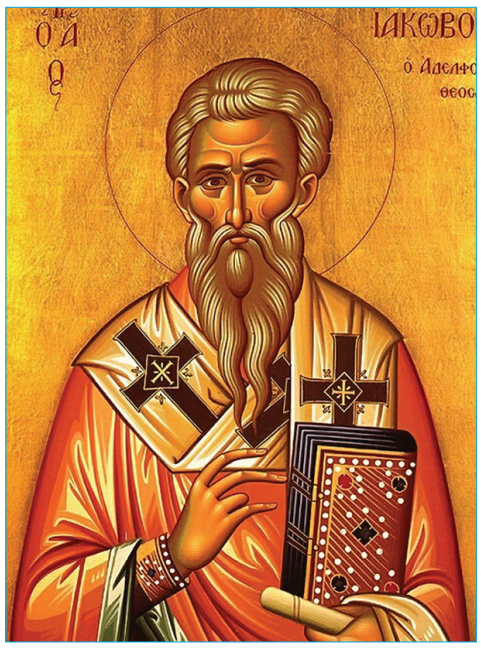

În trei versete sunt descrise aspectele principale ale actului liturgic şi ale scopurilor pe care acesta le îndeplineşte. Un alt element important este constituit de legătura interioară pe care Sfântul Apostol Iacov o face între Taina Maslului şi Taina Pocăinţei.

Taina Maslului se adresează doar persoanelor bolnave?

Pasajul din Epistola Sfântului Apostol Iacov sună astfel: *„Este cineva bolnav între voi? Să cheme preoţii Bisericii şi să se roage pentru el, ungându-l cu untdelemn, în numele Domnului. Şi rugăciunea credinţei va mântui pe cel bolnav şi Domnul îl va ridica, şi de va fi făcut păcate, se vor ierta lui. Mărturisiţi-vă, deci, unul altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru altul, ca să vă vindecaţi, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului”* (Iacov 5, 14-16). Sfântul Apostol Iacov pune o întrebare-cheie la începutul acestui pasaj: „Este cineva bolnav între voi?” Este clar că Taina Maslului este considerată ca adresându-se în principal persoanelor bolnave, cărora le poate oferi o mângâiere sau o uşurare a suferinţei. Cu toate acestea, în cursul istoriei liturgice, o altă opinie a început să se contureze, cel puţin în Răsăritul creştin, şi anume, aceea că Maslul nu se adresează doar persoanelor bolnave, ci poate fi administrat şi persoanelor sănătoase. Această opinie însă rămâne una discutabilă încă din punctul de vedere al teologilor ortodocşi. Cheia în această direcţie este reprezentată de scopul „secundar” al Tainei, care constă în iertarea păcatelor. Această iertare a păcatelor, însă, nu reprezintă o înlocuire a Tainei Spovedaniei. Maslul ne iartă păcatele de care nu ne mai amintim şi slăbeşte puterea pe care patimile au dobândit-o asupra noastră din cauza repetării constante a anumitor acte păcătoase. Teologii s-au întrebat, pe bună dreptate, dacă Taina Maslului poate fi administrată persoanelor sănătoase. Din punctul nostru de vedere, Taina Maslului poate fi administrată şi unei persoane sănătoase fizic, deoarece scopul Maslului nu este doar acela de a vindeca boli. Cu toate acestea, nu trebuie să cădem în extrema de a considera că nu mai este necesar să ne spovedim dacă participăm la Maslu. Taina Pocăinţei nu este înlocuită de Taina Maslului.

Chemarea preoţilor Bisericii

Primul element pe care Sfântul Apostol Iacov îl aminteşte ca fiind esenţial pentru vindecarea persoanei bolnave constă în chemarea preoţilor Bisericii. Acest plural exprimat aici a provocat multe discuţii aprinse cu privire la numărul preoţilor. Aşa s-a ajuns la concluzia oarecum forţată a numărului de şapte preoţi care trebuie să fie prezenţi pentru săvârşirea Tainei. Maslul a devenit unica Taină pe care preoţii ortodocşi nu o pot celebra singuri decât în situaţii de urgenţă. Însă considerăm că Sfântul Apostol Iacov nu a intenţionat să transforme săvârşirea Tainei într-un element dificil. El a dorit să sublinieze faptul că, fără prezenţa ierarhiei bisericeşti, vindecarea bolnavului nu se poate produce. De asemenea, acest plural semnifică plenitudinea comuniunii cu Biserica. Un al treilea motiv constă în dorinţa Apostolului de a evita căderea în mândrie a preotului. Să ne gândim un moment la faptul că un preot ar efectua singur Taina Maslului şi s-ar produce nenumărate vindecări. Există posibilitatea ca, la un moment dat, gândul că a produs singur aceste vindecări doar prin puterea lui să îl cucerească. Efectul ar fi, desigur, dezastruos. Vindecarea bolnavului este oferită numai de Hristos, dar, atunci când două sau trei persoane se roagă pentru tine, posibilitatea ca ele să creadă că te-au vindecat doar prin propriile puteri este ceva mai redusă. Superstiţiile din perioada respectivă şi credinţa în diverse leacuri magice sunt înlocuite de rugăciunea ierarhiei Bisericii. Însă, pentru a evita anumite practici neconforme cu credinţa Bisericii, Apostolul Iacov a recomandat de asemenea să fie prezenţi mai mulţi preoţi la căpătâiul unei persoane bolnave. În ce măsură acest aspect mai trebuie păstrat astăzi reprezintă, de asemenea, o chestiune care merită discutată mai pe larg. Faptul că vindecarea bolnavului se petrece nu prin forţa magică a unei persoane, ci prin mila lui Hristos, este subliniat în continuarea pasajului din Epistola Sfântului Iacov. El cere ca preoţii să se roage pentru persoana bolnavă şi să o ungă cu untdelemn „în numele Domnului”. Se cere astfel o pecetluire a persoanei bolnave prin ungerea cu untdelemn şi se cere ca preoţii să se roage fervent, dar, de la bun început, se conştientizează că vindecarea nu depinde nici de ungere, nici de rugăciune, ci doar de voia lui Dumnezeu. Cu toate acestea, pasajul continuă într-un mod un pic ambiguu, afirmând că „rugăciunea credinţei va mântui pe cel bolnav”. În ce constă această rugăciune a credinţei? În mod clar, rugăciunea bolnavului se uneşte cu cea a preoţilor şi a comunităţii creştine, dar ea trebuie dublată de credinţă. Ne aducem aminte de acel cuvânt surprinzător al Mântuitorului: „Credinţa ta te-a mântuit”. Termenul de mântuire, specificat aici, conţine o referinţă dublă. Pe de o parte, persoana bolnavă dobândeşte vindecarea integrală a trupului şi a sufletului, iar, pe de altă parte, reprimeşte astfel posibilitatea de a intra în Împărăţia cerurilor. Acest aspect poate fi observat din continuarea pasajului: „Domnul îl va ridica, şi de va fi făcut păcate, se vor ierta lui”. Este extrem de important faptul că Apostolul Iacov pune în evidenţă, în primul rând, vindecarea trupească. Vom observa cu alte ocazii cum în Apusul creştin acest aspect a ajuns să fie trecut cu vederea atât de mult, încât Maslul a devenit o simplă ungere a persoanelor aflate pe patul de moarte, de unde şi denumirea de „extrema unctio”, înlocuită doar relativ recent în Biserica Romano-Catolică.

Doar rugăciunea preoţilor ne poate ajuta când suferim?

Pentru a sublinia rolul comunităţii în cadrul Maslului, Apostolul Iacov afirmă: „Mărturisiţi-vă deci unul altuia păcatele şi vă rugaţi unul pentru altul, ca să vă vindecaţi, că mult poate rugăciunea stăruitoare a dreptului”. Această mărturisire a păcatelor faţă de un alt creştin s-a păstrat într-o formă uşor diferită în monahism până astăzi, însă nu trebuie să ne grăbim să o considerăm identică cu Taina Spovedaniei, aşa cum o avem în practica liturgică actuală. Ea ar trebui identificată mai degrabă cu acele discuţii duhovniceşti profunde, cu acele descoperiri ale gândurilor care ne asaltează, dar care nu ne-au împins spre păcat. Aceasta a fost practicată începând cu pustia Egiptului şi până în prezent în monahism. În ce măsură ea poate fi păstrată de laici este aproape imposibil de spus. Cert este că există monahi îmbunătăţiţi care, deşi nu sunt hirotoniţi, pot oferi anumite sfaturi spirituale, însă nu trebuie să confundăm această acţiune cu Taina Pocăinţei. Ceea ce pot face însă şi laicii şi monahii este să se roage pentru cei bolnavi. Ştim că atunci când ne rugăm cu credinţă putem dobândi ceea ce cerem. Ştim şi că uneori trebuie să stăruim înainte de a primi un anumit dar sau îndeplinirea unei anumite cereri. Acesta este rolul comunităţii în cadrul Tainei Maslului: să înconjoare cu toată dragostea persoanele bolnave şi să se roage pentru ele. Orice rugăciune efectuată pentru cineva întăreşte legătura dintre noi şi persoana respectivă. Aşadar, aceasta este misiunea pe care o putem îndeplini atunci când nu putem ajunge la persoanele bolnave pentru a le vizita şi a discuta cu ele: rugăciunea stăruitoare. Prin cuvântul rugăciunii noastre putem depăşi graniţele spaţiului şi ale timpului şi putem îmbrăţişa suferinzii pe care nimeni nu îi îngrijeşte...

Adrian Agachi
Sursa: www.ziarullumina.ro

Sănătate prin post şi fitoterapie

În afara perioadelor lungi de post, stabilite prin calendarul creştin-ortodox, se recomandă şi respectarea unor posturi de scurtă durată, în tot restul anului, măcar două zile pe săptămână. Începe Postul Mare şi suntem datori să facem câteva precizări cu privire la felul în care trebuie să ne alimentăm în această perioadă.

Din punct de vedere medical, posturile sunt recomandate, mai ales după o alimentaţie necorespunzătoare, adesea excesiv carnală, asigurând o curăţire (depurare) a corpului de impurităţile, grăsimile şi toxinele care se acumulează, treptat, în ficat, rinichi şi, mai ales, în colon, unde blochează procesele de autoînnoire permanentă.

Posturile alimentare din tot cursul anului constituie cele mai eficiente metode de vindecare a unor boli grave, declanşate, în principal, de un regim nutritiv necorespunzător.

În afară de purificarea şi dezintoxicarea organismului, alimentaţia „de post“ contribuie la o autoînnoire a celulelor, o întinerire a ţesuturilor, o intensificare a vitalităţii şi o mărire a rezistenţei la boli, infecţii şi la alţi factori nefavorabili de viaţă. Totodată, scade concentraţia în proteine şi lipide din creier, precum şi doza de zaharuri din sânge şi urină. Acestea explică efectul favorabil al posturilor în remedierea principalelor boli ale civilizaţiei, respectiv cancere, cardiopatii, artrite, scleroză în plăci şi îmbătrânire prematură. De asemenea, au efecte favorabile în unele boli cronicizate ca: diabetul zaharat, ulcerul gastric şi duodenal, ateroscleroza, formele de obezitate şi celulită, bolile alergice (astm, poliartrite) şi ale sistemului nervos central, senilitatea precoce, intoxicaţii alimentare şi medicamentoase, guta, unele afecţiuni dermatologice.

Pe durate de minimum 7-14 zile consecutiv se pot înlocui produsele dăunătoare (cărnuri şi grăsimi animale) cu legume şi fructe în stare proaspătă. Sunt de bază soia, fasole, ciuperci, nuci, alune, ceapă, zarzavaturi, care conţin necesarul zilnic de proteine, lipide, vitamine, săruri minerale şi oligoelemente, cu efecte atât nutriţionale, cât şi adjuvante, în diabet, purificarea sângelui, convalescenţă, anemie, oboseală cronică şi regenerarea ţesuturilor intoxicate prin alimentaţie. Se mai recomandă consumul de sucuri naturale şi salate din morcov, sfeclă roşie, ţelină, pătrunjel, păstârnac, gulii, varză, spanac şi salată verde, cu efecte bune pentru orice vârstă, începând cu sugarii, în cazuri de anemii, avitaminoze, intoxicaţii, tulburări gastrice, hepatobiliare, stomacale şi cardiace. Salatele servite cu ulei nerafinat şi oţet sau lămâie, precum şi legumele proaspete, tăiate mărunt sau rase, îşi păstrează conţinutul în vitamine, iar celuloza, ca fibră vegetală, uşurează digestia, fiind un bun laxativ natural şi stimulent al tranzitului intestinal.

Totuşi, trebuie să subliniem simptomele care pot să apară la persoanele ce adoptă postul alimentar total. În primele zile, resimt senzaţii puternice de foame, eventual dureri de cap, vertij, insomnii şi greţuri. În continuare apare o scădere progresivă a forţei musculare, stări de somnolenţă, constipaţii, diminuarea accentuată a diurezei şi reducerea substanţială a randamentului în activitatea fizică şi intelectuală. Din aceste considerente sunt scutiţi de post negru copiii, lăuzele, convalescenţii după operaţii sau bolnavii cronici.

Pe toată perioada postului, se recomandă a se consuma, zilnic, câte 3-4 căni cu ceaiuri luate prin înghiţituri rare, din care să nu lipsească florile de arnică, coada-şoricelului, gălbenele, muşeţel, soc, trifoi roşu, frunze de salvie, anghinare, urzică, afin, frag, mentă, mesteacăn, herba de busuioc, coada-calului, rostopască, sânziene galbene şi sulfină. În consum se mai includ fructe de ienupăr, afin, măceş şi păducel, muguri de plop negru şi rădăcini de valeriană, obligeană, păpădie, tătănească.

Prof. univ. dr. Constantin Milică
Sursa: www.doxologia.ro

Seminarul Teologic din Chișinău la un deceniu de activitate

Sala de festivități a Academiei Teologice din Chișinău a găzduit un deosebit eveniment, dedicat celei de-a zecea aniversări de la înființarea Seminarului de Teologie Ortodoxă din Chișinău.
Festivitatea a demarat cu un Te-Deum de mulțumire, oficiat de către preoții-profesori ai școlii duhovnicești.

Mai apoi, Părintele Vetcislav Cazacu, prorector al Academiei Teologice, s-a adresat cu un cuvânt de felicitare către cei prezenți, menționând realizările, de-a lungul timpului, ale Seminarului Teologic și abordând misiunea acestuia în societate, în general, și în rândurile viitorilor slujitori, în special.

Părintele Vetcislav a felicitat seminariștii și corpul profesoral cu ocazia aniversării, exprimându-și speranța că Seminarul Teologic din Chișinău își va păstra statutul de instituție de învățământ teologic preuniversitar, contribuind și în continuare la educarea unor pleiade de slujitori ai Bisericii, vrednici și conștienți de importanța misiunii lor.

Doamna Rodica Slivca, director-adjunct pe învățământ al Seminarului, a vorbit despre succesele înregistrate de către elevii instituției de învățământ și despre numărul tot mai mare de doritori de a-și face studiile în cadrul acestei școli duhovnicești. Doamna Slivca s-a referit și la perfecționarea permanentă a cadrelor didactice și succesele din ce în ce mai impresionante pe care le înregistrează seminariștii.

La rândul său, Părintele Eugen Onicov, profesor de istorie bisericească, a făcut o scurtă incursiune istorică asupra învățământului teologic și religios din țara noastră, pornind de la primele seminare teologice din Basarabia, înființate încă în sec. XIX. În acest context, Părintele E. Onicov a declarat că, indiferent de intemperiile timpului, învățământul teologic din Moldova și-a păstrat tradiția și reputația, continuând să ofere studii de calitate.

Pr. Ioan Uglea, director-adjunct pe studii teologice, a consemnat specificul învățământului teologic preuniversitar, amintind pilonii fundamentali ai unui seminarist: credința, studiul și ascultarea.

Decanul Facultății de Teologie, dl Alexei Galiț, și prorectorul pentru studii, dl Valeriu Ciubotaru, au vorbit despre implementarea practicilor moderne în instituțiile teologice, dar și despre aspectele ce țin de predarea religiei în școlile din țară. Vorbitorii s-au arătat ferm convinși că absolvenții instituțiilor de învățământ teologic din Repubilca Moldova, și, în special, cei ai Seminarului și ai Academiei Teologice vor avea cunoștințe și aptitudini necesare pentru a preda religia în instituțiile preuniversitare.

Aboslvenții Seminarului Teologic și-au împărtășit impresiile despre perioada studiilor și au adus dascălilor cele mai sincere mulțumiri pentru eforturile depuse în procesul de învățământ, iar corul seminariștilor, sub îndrumarea doamnei Lilia Lungu, a interpretat mai multe cântări duhovnicești ce ne vestesc despre apropierea Postului Mare.

Mitropolitul Vladimir, prezent la eveniment, a dat o notă înaltă activității Seminarului de Teologie Ortodoxă din Chișinău, subliniind că, de-a lungul timpului, profesorii acestei instituții au dat dovadă de competență și de dăruire pentru îndeplinirea misiunii ce le-a fost încredințată - cea de a pregăti noile generații de teologi și slujitori ai altarului.

În acest context, Vlădica Vladimir a menționat numele Arhim. Ermoghen (Adam), unul dintre fondatorii învățământului teologic din Republica Moldova după perioada de restriște și duhovnicul Academiei Teologice, care a contribuit la formarea a zeci de promoții de teologi.

Întâistătătorul și-a exprimat speranța că șirul de realizări va cunoaște o anvergură și mai mare, iar absolvenții Seminarului vor duce bunul nume al instituției mai departe.

Cu ocazia evenimentului ierarhul a oferit Diplome mai multor profesori și colaboratori ai Seminarului Teologic, urându-le să fie și în continuare la fel de dedicați vocației lor pentru a educa generații de teologi vrednici de acest nume.

Seminarul Teologic, în cei 10 ani de activitate, a dat 7 promoții, iar circa 35 de absolvenți sunt clerici.

A consemnat
Natalia MOȘIN

Prot. Mitr. Igor Cojocari, protopop de Rezina, la popas aniversar

Direcția Mitropolitană și slujitorii Protopopiatului Rezina aduc cele mai sincere felicitări părintelui protopop Prot. Mitr. Igor Cojocari, cu ocazia aniversării zilei de naștere.

La cei 35 de ani de viață Dumnezeu V-a înzestrat cu multe virtuți pe care le puneți în viața sacerdotală.

Părinte Igor, Vă cunoaștem ca pe un vrednic păstor al turmei sale, iubit atât de enoriași, cât și de preoții care Vă cunosc. Să aveți parte de împliniri duhovnicești, să Vă dea Domnul multă sănătate, bucurii și împliniri.

Dumnezeu să Vă întărească și să Vă ajute în activitatea deloc ușoară, dar bineplăcută Domnului și necesară mântuirii. Întru mulți și fericiți ani!

Părintele Grigorie Lăcustă la 55 de ani de la naștere

Cu ocazia celei de-a 55-a aniversări din ziua nașterii, adresăm cele mai sincere felicitări Părintelui Grigorie Lăcustă, preot-paroh al Bisericii „Nașterea Maicii Domnului” din s. Popeștii de Sus, r. Drochia.

Dragă Părinte Grigorie, în zi de sărbătoare, Vă dorim multă sănătate, bucurii, liniște sufletească, înțelepciune și întărire de la Dumnezeu, pentru a fi și în continuare un păstor drept, înțelept și blând pentru turma încredințată spre păstorire. Să ne trăiți mulți ani!

Cu dragoste frățească,
un grup de preoți din Protopopiatul Soroca

Părintele Constantin Porcescu la 50 de ani din ziua nașterii

Cu ocazia jubileului de 50 de ani din ziua nașterii, adresăm părintelui Constantin Porcescu, paroh al Bisericii „Adormirea Maicii Domnului” din s. Mândrești, r. Telenești, cele mai sincere felicitări și urări de bine.

Părinte Constantin, știindu-Vă un vrednic slujitor al altarului, ne rugăm Bunului Dumnezeu ca și în continuare să Vă ajute și să Vă înțelepțească pentru a călăuzi pe calea mântuirii turma încredințată spre păstorire, ca un păstor blând și drept.

Vă urăm să trăiți mulți ani înainte, toți în deplină sănătate trupească și sufletească, întru slava Domnului.

Cu dragoste,

Direcția Mitropolitană
și slujitorii Protopopiatului Telenești

Părintele Anatolie Gârbu la 35 de ani de la naștere

Părintele Anatolie Gârbu, un preot tânăr și energic, care se bucură de dragostea și aprecierea creștinilor și a confraților slujitori, a ajuns la o frumoasă aniversare din ziua nașterii.

Părinte, dați-ne voie să Vă adresăm cele mai alese cuvinte de felicitare cu ocazia zilei de naștere.

Dea Domnul să fiți mereu înconjurat de oameni de bună credință, să duceți la bun sfârșit lucrurile bineplăcute pe care le-ați început, iar activitatea dumneavoastră să fie cât mai rodnică, spre binele și întru mărirea Bisericii Ortodoxe din Moldova.

Cu dragoste,
confrații slujitori din mun. Chișinău

ALTARUL CREDINȚEI

Președinte: **ÎPS VLADIMIR,**
Mitropolit al Chișinăului și al Întregii Moldove

Redactor-șef: **Prot. Octavian MOȘIN**

MD 2001, str. București, nr. 119, Chișinău,
Tel.: (022) 20-35-54
e-mail: altarul@mail.ru
www.mitropolia.md

Indice de abonament **21556**
Tipărit la Editura Universul
Tiraj 2060
Comanda: 5024